

Kinder- en Jeugdboeken

Zondagsschoolboekjes

Recensie

Auteur: Adri van Witzenburg
Titel: Niet in onze handen
Druk: 1
94 blz.

jongens- en meisjesboek; geschikt voor een leeftijd van ± 12 of 13 jaar; algemeene strekking. Korte inhoud: 't Gaat over mensen, 'n vader, moeder en Peter, die in een woonwagen wonen. Ze hebben betere dagen gekend en in een gewoon huis gewoond. Maar er is tegenslag gekomen. Nu wonen ze in een woonwagen, maar zijn toch nette mensen gebleven. Vader maakt rietmatten op stoelen. 2 jongens, Nol Scheepers en Jan Brouwer, zoeken Peter Klomp in zijn woonwagen op en sluiten vriendschap met hem. Peter gaat zelfs met ze mee ter kerk. Door de vaders van beide vrienden wordt voor Klomp, den stoelenmatter, een waterstokerij gekocht. Nu is Klomp uit de schande. Nu heeft hij ook voor Peter weer werk. Nu durft hij met zijn vrouw weer naar de kerk. Hij geeft Gode de eer van alles, want Klomp weet het, die heeft de harten van deze twee mensen bewogen. Algemeene op- of aanmerkingen: Een aardig geschreven boekje. Het loopt goed. Heeft voor de jeugd vele goede wenken en leeringen. De godsdienstige strekking is wel wat te opgelegd: het gaat zoo vanzelf. De naastenliefde van de ouders van Nol en Jan is wel wat al te ver op de spits gedreven, als we b.v. lezen blz. 84 en 85. Klinkt erg onwaarschijnlijk. Het woord Lieve Heer doet onaangenaam aan. De illustraties zijn keurig. Conclusie: Matig aanbevolen voor Z.S.

Boekbeoordeling van de Ned. Hervormde Zondagsscholenbond op Geref. Grondslag, 1935

Auteur: Adri van Witzenburg
Titel: Niet in onze handen
Druk: 1
94 blz.

G. K. C. O. 6 t. d. t. 50 cent. Nol van den groentenboer en Jan van den timmerman maken kennis met Peter uit den woonwagen. Peters Vader is vroeger op een fabriek geweest, maar door de malaise is hij daar ontslagen en moet nu als stoelenmatter zijn brood verdienen. 't Is in den woonwagen natuurlijk zeer armoedig. Nol en Jan worden spoedig goede vrienden met Peter. Ze nemen hem mee naar de kerk, zeer ten genoegen van diens ouders, ofschoon die zelf thuis blijven. Op een winterdag nemen de drie jongens een bootje stilletjes weg en varen daarmee de Maas op. Ze worden door een sneeuwstorm overvallen, en zeilen tegen een krib. Het bootje wordt vernield, en Peter raakt daarbij danig gewond. De beide andere jongens zijn radeloos en durven niet naar huis. De vaders gaan op zoek en vinden hen eindelijk. Peter herstelt en de ouders van Nol en Jan helpen den stoelenmatter aan een water- en vuurzaak. Dit is een verhaal met een sterke credit- en een sterke debet-zijde. Om met het laatste te beginnen: het is bijzonder vol onwaarschijnlijkheden. Nu zullen de jonge lezers daarin niet heel veel erg hebben. Ze zullen er ook geen last van hebben. Maar uit een oogpunt van

conceptie zijn zooveel onwaarschijnlijke dingen bij elkaar niet verantwoord. Twee nette jongens, die zoo maar vriendschap sluiten met den jongen uit een woonwagen. Menschen, (de woonwagenbewoners), die zooals uit het verhaal moet blijken, godsdienstig zijn, en toch tijden achtereen de kerk verzuimen. Jongens, die in den wintertijd op de Maas gaan roeien met een bootje, dat een zeil heeft. Een paar gewone ambachtslui, die niet alleen een nieuwe boot geven, maar ook een waterstokerij koopen, nog wel aan een hun betrekkelijk vreemd persoon. - De ontmoeting tusschen de vrienden en den zigeunerknapp in het woonwagenkamp is voelbaar "maakwerk". "Ik vind het heel prettig, als jullie mijn jongen een beetje vriendschap bewijst. Vinden jullie ouders het goed?" vraagt de Vader van Peter. "Wij zullen het vragen., maar die hebben er zeker geen bezwaar in", zegt Jan. Zóó gebeurt die conversatie niet! We zouden dóór kunnen gaan met een lange lijst. Op de credit-zijde verschijnt de post: godsdienstig gehalte. Dat is aanmerkelijk beter dan in vele andere boekjes. Er is sprake van zonde en vergiffenis. Christus wordt er duidelijk in als Zaligmaker van arme zondaren getoond. Alleen moeten we bezwaar maken tegen de uitdrukking, die telkens weerkeert, alsof de Heere Jezus ons helpt, een nieuw mensch te worden. "Heere Jezus, help de jongens een beetje, het is zoo moeilijk, om alleen te gaan. (82). Inderdaad: er is tegen de conceptie veel in te brengen. Toch niet zooveel, dat we dit boekje zouden moeten afkeuren. De toon is inderdaad dóór en dóór Christelijk. Hier is geen dun oplegseltje. Dat vooral is het argument, waarom we ondanks onze formeele bezwaren, het boekje aanbevelen.

Boekbeoordeling van Kinderlectuur voor de Zondagsschool door de Commissiën van "Jachin", 1935

Auteur: Adri van Witzenburg

Titel: Niet in onze handen

Druk: 2

93 blz.

jongens- en meisjesboek; geschikt voor een leeftijd van ± 12 of 13 jaar; algemeene strekking. Korte inhoud: 't Gaat over menschen, 'n vader, moeder en Peter, die in een woonwagen wonen. Ze hebben betere dagen gekend en in een gewoon huis gewoond. Maar er is tegenslag gekomen. Nu wonen ze in een woonwagen, maar zijn toch nette menschen gebleven. Vader maakt rietmatten op stoelen. 2 jongens, Nol Scheepers en Jan Brouwer, zoeken Peter Klomp in zijn woonwagen op en sluiten vriendschap met hem. Peter gaat zelfs met ze mee ter kerk. Door de vaders van beide vrienden wordt voor Klomp, den stoelenmatter, een waterstokerij gekocht. Nu is Klomp uit de schande. Nu heeft hij ook voor Peter weer werk. Nu durft hij met zijn vrouw weer naar de kerk. Hij geeft Gode de eer van alles, want Klomp weet het, die heeft de harten van deze twee menschen bewogen. Algemeene op- of aanmerkingen: Een aardig geschreven boekje. Het loopt goed. Heeft voor de jeugd vele goede wenken en leeringen. De godsdienstige strekking is wel wat te opgelegd: het gaat zoo vanzelf. De naastenliefde van de ouders van Nol en Jan is wel wat al te ver op de spits gedreven, als we b.v. lezen blz. 84 en 85. Klinkt erg onwaarschijnlijk. Het woord Lieve Heer doet onaangenaam aan. De illustraties zijn keurig. Conclusie: matig aanbevolen voor Z.S.

Boekbeoordeling van de Ned. Hervormde Zondagsscholenbond op Geref. Grondslag, 1936
